

סיקורת

ראת יום ההפצה של העיתון. וכך קרה שלמחרת הופעת-הידיעה נאלץ השבועון לפנות לכל הקוסקים ולבקש שיפסיקו למכור את הגיליון. אבל זה עוד לא הסוף. נוסתבר שקוראים קבועים של „פראנס דימאנש“, אשר ידעו כי שבליה לא מת, רצו בכל זאת לקרוא את התיאור הנבזר אי של סופר, וכעסו מאוד כאשר סירבו נוכחי העיתונים לתת להם את הגיליון.

הסכס-אפיל

נשאר באולם

חוזה אלברשטיין בהופעת יחיד (2) 70104 סי.בי.אס. הוכחה נוספת שלהיות מוקלטת זה מיקר צוע שגנה מלהיות נראית על הבימה. אם חוזה אלברשטיין הצליחה ליצור חוויה משכנעת בחלק גדול מהופעתה, ולי ערבב יחד שירים בעלי-טעם עם אישיות בעלת-טעם, לקוסטיל מוסיקלי בעל טעם, הרי התקליט הוא אכזבה. מה שנראה חתלתולי אז, נישמע מאומץ כאן, מה שנראה נועז אז, איננו בעל אותו

חוזה אלברשטיין
לא כל הנראה, נשמע

רושם עז, כשה„נוכחות“ שמאחורי הקול היא זיכרון בלבד. זה הלקט השני מהיר פעת-היחיד שלה, ומי שאהב מאד את הראשון, אולי ייהנה גם מהשני, או יסר תפק בזכרונות נעימים.

ספרים

אנשי חלל

עם זנבות של קוף

„הלם העתיד“ — FUTURE, SHOCK. המחבר: אלווין טופר לר. ההוצאה: „בנטס“ 1971 — BANTAM. 561 עמודים. מחיר: 9.80 ל"י.

קשה לדעת מה מהמם יותר בספרו של אלווין טופר. האם זה תיאור העתיד הטכנולוגי — בו יעשו מחשבים ומכונות את כל העבודות המחזוריות והאוטומאטיות ואילו האדם יצטרך לשבור לעצמו את הראש בלי-הרהף כדי למצוא מטרות לעבודת מכונות אלה? או שמא זהו העתיד הביולוגי, בו ירכיבו בני אדם במבחנות כפי שמרכיבים היום עציי פרי, ואולי יהליטו לשלוח לחלל אנשים עם זנבות של קוף, ותכונות של קוף, משום שהקוף עומד טוב יותר בתנאי-החלל? או אולי זהו העתיד החברתי של העולם, עתיד בו כמות השינויים העצומה שיהול לו האמצעים הטכנולוגיים באורח החיים של האדם, יגרמו ליצירת מיטגרות חברתיות משתנות ללא הפסק, מסגרות בהן התקשרות בין אדם לרעהו לא תגיע אף פעם לדרגה מפותחת יותר מהיכרות רג-עית.

תיאטרון

„תפקידו העיקרי של שחקן הוא למי נוע מן הקהל באולם שיפהק“, — ז'אן לואי בארו.

„אבל לעתים דווקא טוב לשמוע את הקהל מפחק. כאשר המחזה כושל והקור פה ויקה, כל פיהוק מזכיר לך שאיך לבד באולם.“ — סיר סדריק הארדוויק, מגדולי הבמה הבריטית.

מחכים לפיזדוני

זלחות — מחזה מקורי מאת יקותיאל דגון „רון-מופעים“, ארי לם בת-דור.

מתוך הכרה עמוקה בעובדה ששבע הרי שנים הרוות של המחזה המקורי-הישראלי נמשכות בלי סוף. עם רצון של זהב ועם סבלנות של ברזל, המשיכה כותבת שורות אלו לחמם את כיסאה ולשלוח מבטים עורגים אינסופיים אל הדלתות של אולם בת-דור, שעה שכמה מבקר-תיאטרון אחר רים עזבו את מה שמכונה בשם זלחות בהפסקה.

כוחם לא עמד להם. ויש להניח שאם לאלה, שאינם משלמים בעד כרטיס-כניסה, כי אם מקבלים שכר תמורת הסבל שבר הליכה לתיאטרון מפוקפק מסוג זה, זה יותר מדי, או מה יגיד צופה מיסכן, המשלם בעד מקומו ומצפה לשמוע מה יש ליקותיאל דגון, לומר לו מעל הבימה? הצופה רוצה לשמוע משהו, ויהא זה מצחיק, מכאיב או מרגיז. ומה שמצפה לו במיקרה זה הוא שיעמום, המופרע בניבוי מלים גסות, שאין מאחוריהן כלום, חוץ מיזמרה ענקית לחקות את בקט או את יונסקו.

נו, באמת, פיזדוני אלפרצו ופרצתי, שלושת הגיבורים העלובים, בעלי השמות המדברים בעד עצמם, חושבים שאם הם מחפשים כל הזמן דלת, או הם כאילו מחכים לגודו, או לפחות מתעלים אוטור-מטיח לגיבורי סארטר, הרי גם אצלו יש דלת (בדלתיים פגורות).

אבל עם כל הכבוד לצעירים הרוצים בכל-מחיר להיות מחזאים דגולים, אפילו היקוי ליהלומים צריך להיות אמנותי, כדי שיופיו לא ינוצץ למרחוק.

ואשר לתיאטרון מקורי — למה להת-חיל דווקא בתקיינות זולה? אם אין מה לומר, מוטב לא לומר זאת בקול רם.

תקליטים

מונה ליזה

לוגמת בירה

„הפנינג“ — גיימס לאסט (פו) לידור 2371133.

גיימס לאסט יזכר לטובה בארץ, כי עיקר משום שהצליח לספק „אותות“ לכל תוכניות הספורט בטלוויזיה הישראלית. אבל כפי שאפשר לתאר, מר לאסט אינו יכול להסתפק בתקליט אחד, אפילו הוא מפורסם, ולכן הוא מוציא לעתים מזמנות צדורות חדשים של פיזמוני-אופנה בנוסח פרטי משלו.

בתקליטו החדש של החצוצרן הגרמני המכיל בין היתר את „אלי הטוב“ ו„אני איש קוף“, הנוסח הפרטי של לאסט מזכיר את ריי קוניף, ברגעיו הפושרים בי יותר, או את אדמונדו רוס, לשעת התהר המתקרה ואם, כשם התקליט, זה צריך להיות ליווי ל„הפנינג“, נראה שבמקום תמונות פסיכדליות ועשן מתקתק, התי כוון לאסט למונה ליזה הלוגמת בירה.

כל עיתון חדשות רודף אחרי „סקו-פיים“, אולם לכל דבר יש גבול.

השבועון רבי-התפוצה הצרפתי „פראנס דימאנש“, העוקב בלהיטות אחרי חיייהם הפרטיים של כל אמני-הבמה בצרפת, לא יכול היה לשאת יותר את נסיסתו הארוי-כה של הזמר מוריס שבליה. לכן, הכין לו כותרת-ענק שחורה: „סופו קורע-הלב של שבליה“, והוציא את גיליונו לשוק. הכל יכול היה להיות בסדר גמור, אילו לא התעקש שבליה לא למות לק-

הרגשה נהדרת!

דגמיון: בוטיק בינה

TREVIRA®

2000

החווים מיוצרים ע"י ישראלניל בע"מ